

Славутицький відділ культури
Міська централізована бібліотечна система

Светлана Савченко

„Есть города...”

Славутич

2008

Славутицький загальноміський бібліотечно-інформаційний центр видає збірку поезій учасниці творчого клубу „Муза” Савченко Світлани Юріївни. Клуб працює при Загальноміському бібліотечно-інформаційному центрі міста Славутича.

До вашої уваги пропонується третя збірка віршів славутицької поетеси.

Видання розраховане на широке коло читачів.

Укладачі:

Ростовцева М.В.,
Панова Л.І.

Комп'ютерний
набір:

Соловійова Л.О.

Відповідальна
за випуск:

Портная Н.В.

Славутич – дивний

Над Поліссям Білий Ангел пролітав
І залишив пророцтво людям:
„Тут будуть створені дива!”
І, навіть, під покровом ночі,
Яскравим сяйвом ожива
Землі куточок.

Тут треба місто будувати
І, навіть, через силу
Гріхи Чорнобиля ховати
Неначебто в могилу.
А після того, як уже,
Розквітне славне місто,
Вам треба зерна закладать
Добра і хисту.

Жінки тут будуть народжать
душі творіння.
І малюкові нададуть
своє благословення.
І Божа Матір, і Ісус,
розкрив свої обійми,
Це місто світлим наречуть:
Славутич – дивний!
05.04.06

Есть города

Есть города, что излучают
Сиянья Свет во тьме ночи.
И их ничто не устрашает,
Поскольку силы не равны.

Те города – подобны рекам,
Где дважды в воду не войти.
Они приветствуют сонета,
Им все понятно без строки.

Проходят годы и столетья,
Незримо чувствует народ,
Что жизнь тут сказочно прекрасна
И день забвенья не придет.

Зовет в те города свеченье,
Какого в Мире равных нет.
Душой ты чувствуешь влечение
И есть в том поиске просвет.

Когда придешь в дивный город,
Не нужно будет убеждать
Зачем пришел ты, очень скоро
Делами будешь украшать.

Ты взлетишь, подобно птице,
Крылом приветствуя зарю,
И осветится небо чисто,
С восходом солнца ты – в строю.

23.05.06

Родной город

Ты красив, мой город. Новизна манит.
Радуешься взорам ты детей своих.
Молод и приветен. Я живу тобой.
В каждом дне заметен новой красотой.

Гости ощущают необычный дух.
В детях пробуждает он талант и слух.
Воздух наполняешь ароматом дня.
Милый мой Славутич, я люблю тебя.

Зелень окружает, ты в лесу возвращен.
И не нужно Рая, ты в него вмещен.
Мирный и спокойный излучаешь свет,
На земле подковой оставляя след.

Ангельская птица бороздит крылом,
В небесах знакомых, отмечая дом.
Легок и спокоен взмах ее крыла,
Ощущает сердцем свет любви, тепла.

Счастье – не подкова, а родимый дом,
Не ищу другого, мне хорош и он.
Чувствую я светоч, что светлее дня.
Дивный, милый город, я люблю тебя.
10.06.06

Славутичу - 19 років

Ось місту - дев'ятнадцять,
Це багато чи замало?
Дівоча врода, парубковий вік!
Коханням розливається левада,
Освятне місце,
Шанування зиск.

Для міста так не важко виростати,
Тут гомін чути не здаля.
В Славутичі діток багато,
Вони – надія і його життя.

Минають роки, розквітає місто,
Його неординарність так манить,
І ми радіємо за нього і кохаєм, звісно,
І стверджуємо: «В світлу мить Славутич зріс!»
07.05.06

Київ, я – кохаю

Київ, я сумую за твоїм майданом.
Київ, я вдивляюсь в пагорби твої.
Київ, я кохаю і Печерські храми,
І Софії браму, і Дніпра стогній.

Скільки б не бувала – все ти неосяжний.
Скільки б не дивилась, проситься: іще.
Скільки б не кохала, я душею п'яна
Від такого світла у очах людей.

Чуєш, рідний Київ? Відгукнись всім серцем.

Чуєш, мій коханий? Це благаю я.
Коли линуть дзвони золотих курантів,
Виростають крила, наче птаха я.
26.06.06

Киев – Святая земля

Здравствуй, утро, в тумане и с нами!
Здравствуй, город – Владыка и тень!
Не похож ты на Варну и Канны.
Сколько вижу тебя, столько есть.

Проповедуешь ты православье;
Синагоги твои хороши
И буддийские храмы просторны;
И костелы тобой созданы.

Ведь не даром глаголят в народе:
«Пониманья тебе не занять».
Мирно служите Богу, свободно
И за это не смогут распять.

Звон Софии, Предтечии храмы
И Печерских церквей купола
Разливают свеченье не в раме,
А возводят Врата на века.

Звон курантов, Андреевский пагорб...
Тут Апостолов слышны шаги.
Нам не снятся Они – это факты,
Что святили тут Землю Они.

Над Крещатиком светлая брама
И в оконном проеме светло.
Тут зустрічаться почаще нам надо
И наступит прогресс - не вранье.
29.04.06

Незалежність України

Незалежність України.
Від кого і від чого?
Ми ніколи не жахались,
навіть, чорта самого.
Коли хочеш бути вільним,
серце в душу опусти,
Там побачиш ти промінчик,
той промінчик – справжнє ти.

Буде що тоді кохати, буде що тоді плека
І не треба буде мати - Україну спонука.
Все народиться в любові,
Все народиться в добрі
І не буде більше черні
У державному гіллі.

Що посієш – те і маєш;
чим пишаєшся, то є.
Коли хочеш бути вільним,
відроди життя своє!

Чернобыль

Куплет 1

Над Чернобылем развеян
серый прах.
Ни больницы не помогут
и ни морги.
Только как же нам
столицу убеждать?
Нужно флаг поднять
и прокричать!

Припев 1

Спасите ваши души	}	2 раза
от спанья!		
Спасите наши уши		
от вранья!		
Спасите наши семьи	}	2 раза
от беды		
Такой огромной!		

Припев 2

Над этим местом	}	2 раза
Ангелы парят.		
На этом месте		
вороны не спят.		
На этом месте нет	}	2 раза
чужой беды		
Такой понятной.		

Припев 3

Тут по Земле разлита

волчья мгла.

Но над Землей

открылась купина,

Чтоб каждый сам

в нее вошел

И очистил “платье”.

Куплет II

2 раза

Над Чернобылем

откроются Врата,

Но не быть ему

ни Ангелом, ни Богом.

Тут, когда

закончится “война” -

Мир священный

воцарится снова.

Припев 4

И нам не надо будет

гнусно лгать,

И нам не надо

страшно умирать,

И нам не нужно

впредь такой “войны”

Где были я и ты.

2 раза

07.04.06